

per cornua taurum. Wono dyrbi so dželacž, nješyto czerpicž a nješyto wazicž, potom ze Boh se Zonowanjom tež pschindž, tola waf tak, so my teje Wjezy nesabydžemy, a Pjetrom temu Knesej Krysťušej tu Łodž poschcžimy, so by so do neje šynyl a prjedował, a my na to šwjeru posłuchali, a so derje wufnyli.

U tu widžimy tež jedyn wošebny wulki Bočink na Pjetru. To šchak je wjesze jena dobra Wowza byla, dyž je so mol tak pjetnje pschewinyč, a so tak šyluje ktemu Słowu dzeržecž. Pschetož tu je runje kaž drube Wolje, so so te Pschikafnje a Skutki našeho Boha a Knesa temu Rosomej jara nemdre šdadža byč. Hewak je tajka Wjez stymy Rybami, so so wokolo Polonja derje netoja, ale ta Roz je wele sftadnišcha ktemu. Tež newešu so czi Rybazy radzi na Łobinu teho Jysora aby Morja, ale woštanu radzi pschi Brosy, pschetož tam je tych Rybow wjazy: kaž czi Rybazy derje wedža. To Waschnje pschewobroczi waf ton Knes žylje, a pschikafže Pjetrej na Łobinu, to je, so daloko na Morjo wesž. A jako predy žylu Roz niczo nebychu natojili, kaže won jim njetk wokolo Polonja tu Sšycž wupšchjestrjecž.

To Pjetyr derje cžujesche, so to šeho Kumschtom psches jene nepschindže, wotmolwi jemu tehodla jara lubošnje: Moj Kneže, praji won, my šmy so žylicžku Roz prozowali, a nešmy niczo natojili; a jeli so žyl po našim Kumschczi šudžicž, da je tu malo Radžije, so bychmy njetk nješyto natowicž dyrbeli. Ale, laj, na twoje Słowo zu so wazicž, jeli so to niczo wošebne necžini, da je scho šhubene.

To je sawjesze jene jara pjetne lubošne Wotmolwenje, pschetož drubi by šnadž hi-
nak šchešował a reknyl: Pscheczelo, newucz me. Ja so wjesze ljepe na Rybylowenje wusteju, jako ty. Prjedowacž a Ryby to-

wicž je dwojake; tamne možesch ty, to waf možu ja. Ja tebe nochzu wuczicž prjedowacž, a newucz tež ty me Ryby łowicž; šteho niczo nepschindže. Tak bychmy šnadž my temu Knesej wotmolwili; pschetož našche Waschnje a našcha Natura je tajka, so zemy pschezo mudrišchi byč, dyžli Boh ton Knes. Ale Pjetyr je mudrišchi, a neda tym Ryšlam Rum, ale rekne pschi šebi šam: Nech so ja na Rybylowenje wustoju, kaž zu, da ja tola nochzu to Słowo sazpicž, ale jemu poslušny byč. Pschinnre so tehodla šžylej Wutrobu teho Słowa, a nekadžbuje na Rosom, Šhonenje, a nawšhitko drube.

To je jena pjetna Wjez pschi tej Wjeri. Dy bychmy ju jeno stym lubym Pjetrom cžinicž žyli, a so šhitkeho šminucž moli, šchtož nam njedže uuzpane, a so jeno k Słowu dzerželi. Pschetož to šhonimy my šami, so to jedyn Sžlowek rad widži, dyž ton drubi jemu wjeri, a jeho posłucha; a dy by so jemu neradžito, da ton drubi tola tehodla šly neje. A wono je tež wjesze wjerno jena šchkeredna Wjez, dyž ton Knes nješyto we Domi pschikafže, a ta Džowka aby ton Wotrocžk nochze jeho posłuchacž, ale praji: Nje, Kneže, to niczo neje. Ja šym to tež predy špřtal, a wono so mi neje radžito. Tehodla jo njetk tež nebudu cžinicž. Tajkeho Wotrocžka nima nicšto rad wokolo so we Rhežji.

Alle sawjesze my stajnje našchemu Bohu we Nebesach tak šerajemy, a damy temu Rosomej knežicž, so my temu Słowu poslušni nešmy, kaž dyrbinmy. Kaž tež na tych Sanicžerjach šwjateho Wotkafanja widžimy. Krysťus praji: Šmicže a jysze, to je moje Sžjelo, piječe, to je moja Krej. Nje, nje, praja woni, to neje jeho Sžjelo a jeho Krej, ale jeno Žejch jeho Sžjela a jeho Krywje, pschetož Krysťus šedži Prawizy Božej, a žedža tehodla po Rosomi šudžicž. Při! Šajuba na tebe, to rjeka Kury